

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0636

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor všeobecné správy
Oddělení státního občanství a matrik
náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 2. 11. 2015

podpis: [Podpis]

Č.j.: VS-6146/835.3/2-2014

V Praze dne 29. září 2015

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a změně některých zákonů (dále jen „zákon o státním občanství České republiky“), kterou podala nar. Žanaozen – Kazachstán jako zákonná zástupkyně za svého nezletilého syna nar. hnov nad Kněžnou – Česká republika, který je bez státní příslušnosti, trvale byt:

t a k t o :

žádosti výše jmenovaného nezletilého o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

→ *Aprakme, te Ramtha*

O d ů v o d n ě n í

Na základě žádosti zákonné zástupkyně výše jmenovaného nezletilého bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 12.5.2014. Ministerstvu vnitra žádost došla dne 10.6.2014. Souhlas otce nezletilého s nabytím státního občanství České republiky, nar. – Kazachstán, byl doložen.

Ministerstvo vnitra svým usnesením ze dne 6.8.2015 správní řízení o žádosti o udělení státního občanství na základě ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „správní řád“) přerušilo do 27.8.2015 a zákonnou zástupkyni nezletilého žadatele předvolalo na tento den na jednání na Ministerstvu vnitra, kdy důvodem pro její předvolání bylo prověření relevantních skutečností týkajících se žádosti o udělení státního občanství České republiky jejím nezletilému synovi.

Zákonná zástupkyně nezletilého žadatele se na Ministerstvo vnitra dostavila dne 27.8.2015. Zákonné zástupkyni nezletilého žadatele bylo umožněno nahlédnout do státoobčanského spisu vedeného k žádosti nezletilého žadatele a současně byla poučena, že má právo navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Zákonná zástupkyně nezletilého žadatele byla seznámena s podmínkami pro udělení státního občanství České republiky, i s výší správního poplatku. Zákonná zástupkyně pak byla zejména seznámena s podmínkou § 14 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, jež vyžaduje, aby osoby žádající o udělení státního občanství České republiky měly na území České republiky povolen trvalý pobyt. Zákonná zástupkyně nezletilého žadatele vzala tyto skutečnosti na vědomí a

zároveň uvedla, že i nadále trvá na podání žádosti o udělení státního občanství České republiky a do státoobčanského spisu doložila dodatek k žádosti o udělení státního občanství České republiky, ve kterém se vyjadřuje k okolnostem a důvodům podání žádosti.

Ministerstvo vnitra se po obdržení žádosti o udělení státního občanství České republiky zabývalo tím, zda by podaná žádost nemohla být posouzená podle § 29 zákona o státním občanství České republiky. Avšak zjistilo, že žádost nespĺňuje podmínky stanovené v § 29 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky a tedy žádost posoudilo jako žádost o udělení státního občanství České republiky podanou podle § 11 a násl. zákona o státním občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra si tedy vyžádalo stanovisko odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, aby zjistilo, zda má nezletilý žadatel na území České republiky povolen trvalý pobyt, od jakého data a na jaké adrese. Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ve sdělení ze dne 28.7.2015 uvedl, že žadatel má na území České republiky pobývat na základě poskytnuté mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, tzn. že na území České republiky **nedisponuje** povoleným trvalým pobytem.

V řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky tak bylo zjištěno, že nezletilý žadatel nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt. Nespĺňuje tak podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 14 odst. 1 písm. zákona o státním občanství České republiky, kde je stanoveno, že osoba žádající o udělení českého státního občanství má mít na území České republiky ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt. Prominout nedosažení zákonem stanovené délky trvalého pobytu na území České republiky lze z důvodů uvedených v § 15 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, což však není případ žadatele, u kterého absentuje samotná existence povoleného trvalého pobytu na území České republiky, kterou nelze prominout.

K tomu Ministerstvo vnitra doplňuje, že k otázce existence trvalého pobytu ve vztahu ke splnění podmínky zákonem stanovené délky trvalého pobytu pro účely udělování státního občanství České republiky uvedené v ustanovení § 14 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, resp. tehdy platnému a účinnému analogickému ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona České národní rady č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky se vyjádřil i Nejvyšší správní soud (č.j. 4 As 9/2011) a judikoval: „Ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství však výslovně předpokládá, že fyzické osobě musí být udělen trvalý pobyt, z čehož vyplývá, že musí být vydáno rozhodnutí o jeho udělení. Trvalý pobyt na území České republiky, jakožto právní kategorie, tedy fyzické osobě vždy vzniká pouze na základě povolení k trvalému pobytu (správního rozhodnutí), a žádným jiným způsobem vzniknout nemůže (nestačí jen být dlouhodobé a trvalé setrvávání žadatele na tomto území).... Stěžovateli povolení k trvalému pobytu nebylo vydáno ..., na území České republiky tudíž nepobývá v rámci režimu trvalého pobytu a nespĺňuje tak podmínku existence trvalého pobytu uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, kterou je nutno pro udělení státního občanství České republiky splnit spolu s ostatními podmínkami uvedenými v § 7 odst. 1 tohoto zákona.“ Dále Nejvyšší správní soud uvedl, ve vztahu k prominutí délky trvalého pobytu podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, resp. tehdy platného a účinného analogického ustanovení § 11 odst. 1 zákona České národní rady č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, že „výjimka podle § 11 odst. 1 zákona o státním občanství se týká pouze

délky trvalého pobytu... Tuto výjimku však zákon výslovně připouští u žadatele, který na území České republiky má povolen trvalý pobyt."

Na základě výše uvedeného nezbylo Ministerstvu vnitra než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Petr Šťastný
vedoucí oddělení

